

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34437

гр. София, 21.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
закрито заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **10912** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АПК във връзка с чл. 217, ал. 2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на Г. Х. П. против заповед № РСЛ25-РД09-604/29.09.2025 г. на кмета на район „С.“, Столична община. Към жалбата е приложена молба за спиране на изпълнението на оспорената заповед мотивирано с настъпването на значителни и труднопоправими вреди както на оспорващата, така и на наемателя на обекта. Твърди се, че обектът „К. за закуски“ функционира от 2017 г. без инциденти и проблеми, като за него съществуват одобрени схеми за разполагане, макар и с изтекъл срок. Обосновават се съображения, че незабавното изпълнение ще доведе до преустановяване на дейност, осигуряваща прехраната на пет семейства и закриване на пет работни места; загуба на приходи за бюджета, унищожаване на дългогодишно изграждан обект, който може да бъде узаконен и лишаване от наема, който макар и незначителен подпомага семейния бюджет.

Ответникът – Кмета на район „С.“, Столична община, не изразява становище по молбата за спиране на предварителното изпълнение.

Молбата за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено от надлежна страна, в законоустановения срок.

Разгледана по същество молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оспорения административен акт - заповед № РСЛ25-РД09-604/29.09.2025 г. на кмета на район „С.“, Столична община, на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, предл. Второ, ал. 3, ал. 6 и ал. 7 и ал. 9 от ЗУТ във връзка с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ във връзка с наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община е разпоредено на Г. Х. П. да премахне незаконосъобразно поставения „К. и декинг с маси за хранене, покрити с тента“, находящ се имот с идентификатор 68134.702.1223 по КККР, УПИ V за физкултурен комплекс и озеленяване, кв. 236, м. „П. „Г. М.“ по плана на [населено място].

Разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от ЗУТ въвежда общо правило, че жалбите и протестите срещу изчерпателно изброените административни актове не спират тяхното изпълнение. В т. 11, сред изброените актове, са и заповедите по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ. В чл. 217, ал. 2 от ЗУТ е регламентирана възможността съдът да спре изпълнението на административните актове по чл. 217, ал. 1, с изключение на тези по т. 2 от ЗУТ, без да са визирани условията за това. С оглед на това, по силата на препращащата разпоредба на чл. 213, ал. 1 от ЗУТ следва да намери приложение нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК, съгласно която допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на определен закон /каквото е настоящия казус/, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия за бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Съгласно последната разпоредба съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В конкретния случай са наведени доводи, че предварителното изпълнение на оспорената заповедта ще причини на оспорващия значителни и непоправими вреди, изразяващи се лишаване от наема, който макар и незначителен подпомага семейния бюджет. Така изтъкнатите съображения не оборват презумпцията, че допуснатото от специалния закон изключение от общото правило на чл. 166 от АПК за заповеди, постановени на правно основание чл. 57а, ал.1, т. 1 от ЗУТ, защитава обществения интерес. Сами по себе си имуществените вреди, евентуално настъпили вследствие премахването на преместваемия обект, респ. вредите настъпили вследствие липсата на възможност за удовлетворяване на вземания по едно облигационно отношение, не обосновават значим интерес на собственика, закрилян с интензитет, равен или по - висок от защитения обществен интерес, тъй като в случай, че заповедта бъде отменена, вредите биха подлежали на обезщетяване по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, респ. по общия исков ред. Още повече, че премахването на преместваем обект се извършва чрез демонтаж, което изключва възникването на значителни вреди, противопоставими на охранявания от закона обществени интерес. В тази връзка и настъпилите вреди от предварителното изпълнение на оспорения акт при евентуална негова отмяна ще подлежат на обезщетяване в самостоятелно съдебно производство.

По същите съображения и изтъкнатите от молителя доводи, че незабавното изпълнение ще доведе до преустановяване на дейност, осигуряваща прехраната на пет семейства и закриване на пет работни места, както и загуба на приходи за бюджета не обосновават извод за наличие на предпоставките за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Едно, че тези вреди, ако евентуално настъпят, няма да настъпят в правната сфера на оспорващия, доколкото обектът - предмет на оспорената заповед се стопанисва по силата на договор за наем от „Ранк Реалитис“ООД, което дружество осъществява търговска дейност, и друго тези вреди отново биха подлежали на възстановяване в отделно съдебно производство. От своя страна допуснатото по силата на закона предварително изпълнение охранява законово презюмираните предпоставки за предварително изпълнение, а именно да не се допусне съществуването на премествими обекти, без да е налице разрешение за поставяне, издадено по съответния ред.

Предвид изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че искателят не доказва, че от предварителното изпълнение на оспорения административен акт ще настъпят значителни или трудно поправими вреди в неговата правна сфера, поради което и искането за спиране следва да се отхвърли.

С оглед на това и на основание чл. 166 от АПК във връзка с чл. 217, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 11 от ЗУТ, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Г. Х. П. за спиране на предварителното изпълнение на заповед № РСЛ25-РД09-604/29.09.2025 г. на кмета на район „С.“, Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на страните по делото на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: